

PATRICK STEIN

PORTRET

CIJFERS

REMICO EVENEPOEL

VERHALEN

5 GLORIE EN ANGST

VAN DE TOP NAAR DE VAL

Geslaagd wereldkampioenschap

Na de opzienbarende successen in San Sebastián en Alkmaar wil en zal Remco aan het einde van het seizoen 2019 de Belgische nationale ploeg bijstaan om de ultieme glorie te behalen. Op de afspraak in Harrogate, in

Philippe Gilbert

Voor Remco was Philippe Gilbert altijd al een idool. De verstandhouding tussen de Waal en de Brabander was altijd optimaal. In 2020 verandert Gilbert van ploeg en Remco voelt al gauw het gebrek aan een rolmodel. "Zijn professionalisme, de hoge eisen die hij stelt aan zichzelf en zijn ploeg, zijn leiding en zijn oprechtheid kunnen jonge renners zoals ik alleen maar inspireren... We hebben zoveel te leren van een kerel met zo'n ervaring. Hoewel we elkaar nu veel minder zien dan toen we ploegmaats waren, blijven we toch regelmatig met elkaar in contact", vertelt Remco.

Remco zet de toon vanaf de eerste wedstrijd van het seizoen door het algemeen klassement te winnen in de Ronde van San Juan.

het Britse Yorkshire, is Remco als Europees kampioen gerechtigd de nationale kleuren te verdedigen op het WK tijdrijden. Het neusje van de zalm is samengekomen voor die wedstrijd en enkel één concurrent, Rohan Dennis, slaagt erin een betere chrono neer te zetten dan de jonge Belg. Die laatste slaagt er nog in Filippo Ganna, Primož Roglič en zelfs Tony Martin te verslaan, de tenoren van deze discipline. Met een medaille op zak beantwoordt hij opnieuw aan de verwachting. Hij kan zich nu concentreren op de wegkoers, waarin hij ten dienste van de ploeg staat.

De perfecte knecht

Vier dagen na zijn zilveren medaille begint Remco aan de wedstrijd met slechts één doel: zijn ploegmaat van die week, Philippe Gilbert, aan een nieuwe wereldtitel helpen. Wanneer de renner uit Remouchamps in de Engelse regen onderuit gaat, houdt Evenepoel in en probeert hij vergeefs de 18 jaar oudere renner weer naar de kop van de koers te brengen. Remco verkwanselt zo zijn eigen kansen, want nu kan hij de op zes of zeven rondes van het einde voorziene aanval van de Belgische ploeg niet uitvoeren. Door zich op deze

In de Ronde van Polen brengt Remco overtuigend hulde aan zijn ploegmaat Jakobsen, die enkele uren tevoren zwaar ten val kwam.

manier op te offeren toont de jonge Brabander zijn toegenomen teamspirit en krijgt hij wel de sympathie van zijn volgers.

Onoverwinnelijk

Dan breekt 2020 aan, het “jaar van de doorbraak”. Remco staat klaar om te schitteren. In tegenstelling tot het jaar tevoren kampt hij niet met overgewicht dat met een voorbereiding in Spanje weggewerkt moet worden. Remco weegt vijf kilogram minder dan 365 dagen daarvoor, en dat is te merken in de eerste wedstrijden. In San Juan, waar hij als prof debuteerde, is het afgelopen met zijn dagen als knecht: Remco wint de tijdrit, bijt van zich af in de bergrit en wint het algemeen klassement. Quasi hetzelfde scenario in de tweede wedstrijd van het seizoen in de Ronde van de Algarve: Remco begint met een zege in de bergrit en bevestigt met winst in de tijdrit. Hij wint deze Portugese wedstrijd aan het eind van de vijf ritten. Voor de Ronde van Italië, die in mei gereden wordt, lijkt Remco de ideale vorm te hebben. Maar zoals de hele wereld krijgen zijn plannen in maart een plotse knauw wanneer de COVID-19-pandemie het normale leven verstoort.

Nieuw programma

Evenepoel beleeft de lockdown zoals iedereen, heen en weer geslingerd tussen twijfel, berusting en de wil om deze bijzondere periode te gebruiken om zich te herbronnen. Ondanks de herschikking van de wielerkalender en koersen die worden verschoven naar het einde van de zomer en het najaar haalt Remco zijn programma niet overhoop. Het voert hem eind juli naar de Ronde van Burgos, dan naar de Ronde van Polen en de Ronde van Lombardije, met daarna de Europese en wereldkampioenschappen, en tot slot de Ronde van Italië, het orgelpunt van het eerste deel van dit ingekorte seizoen.

Weer fit

Remco herneemt de competitie alsof er niets is gebeurd. Naast renners als Valverde of Majka, die eerder schitterden in de grote rittenwedstrijden, past de Belg in de Ronde van Burgos dezelfde tactiek toe als voor de onderbreking van het seizoen: het verschil maken in de eerste ritten en daarna zijn voorsprong consolideren aan het einde van de rittenweek, om te eindigen op de hoogste plaats op het podium. Evenepoel

spant zich dus in om te winnen op de top van de Picón Blanco, vóór George Bennett en Mikel Landa – allebei ook specialisten in rittenwedstrijden – om de leiderstrui te pakken en die dan vast te houden in de laatste rit. Er is niets veranderd: waar hij ook rijdt, overal triomfeert Remco. En die trend zet zich een paar dagen later voort in Polen. In een voor hem symbolisch belangrijke wedstrijd, omdat zijn vriend Bjorg Lambrecht er het leven liet, en na de zware val van zijn ploegmaat en sprinter Fabio Jakobsen, maakt Remco er een erezaak van zijn eerste World Tour-wedstrijd van het seizoen te winnen. Hij laat het publiek dus een uitzonderlijk staaltje van zijn kunnen zien op de weg naar Bukowina Tatrzańska door er op 50 kilometer voor de aankomst alleen vandoor te gaan. “Ik had gepland aan te vallen. Maar ik deed het zo vroeg, op 50 kilometer van de finish, omdat ik merkte dat iedereen aan het

IN LOCKDOWN

Zoals zoveel mensen heeft Remco zichzelf tijdens de lockdown voor enkele uitdagingen gesteld, maar niet om het even wat. In april, op de dag dat Luik-Bastenaken-Luik zou worden gereden, fietst de renner in zijn eentje de koers, die hij “zijn” Doyenne noemt. In 7 uur en 43 minuten legt hij de afstand van 256 kilometer af. Een paar dagen later beklimt hij op één dag vijftig keer de Muur van Geraardsbergen, een iconische plek in de Ronde van Vlaanderen. Resultaat: 216,9 kilometer afgelegd in 8 uur 11 minuten en 55 seconden. Uitdagingen die hun vruchten zullen afwerpen wanneer het seizoen hernomen wordt.

De vervloekte afdaling

Remco is niet de enige die valt tijdens de beruchte afdaling van de Muur van Sormano. In 2012 viel Philippe Gilbert er, een paar dagen nadat hij wereldkampioen was geworden. Enkele jaren later, in 2017, liepen Jan Bakelants en Laurens De Plus er zware verwondingen op. Deze afdaling, zo gehaat in het peloton, valt bij de Belgische wielrenners duidelijk niet in de smaak.

De eerste beelden zijn verontrustend. Op het nippertje is het ergste vermeden.

afzien was. Ik nam al gauw twintig, en dan dertig seconden voorsprong. Op dat ogenblik zei ik bij mezelf: het is ik tegen de rest." Als hij over de streep rijdt, zwaait een opnieuw erg ontroerde Remco met het nummer 75 van zijn enkele dagen daarvoor gevallen ploegmaat. De voorsprong van die rit is groot genoeg om het algemeen klassement te winnen, zijn negende zege van het seizoen – vijf ritzeges en vier eindzeges. Hij is er klaar voor en wordt nu tot de favorieten gerekend van zijn eerste wielmonument: de Ronde van Lombardije.

De val

Op 15 augustus staat Remco dus met een brede glimlach en vol zelfvertrouwen aan de start. De koers verloopt vlot. Op 45 kilometer van het einde zit hij tussen de betere renners op de top van de Muur van Sormano, een strategisch punt in de koers. Maar plots is de tv-regie zijn spoor in de kopgroep bijster. Enkel een verontrustend langeafstandshot van de camera in de helikopter die de wedstrijd volgt, toont een eenzame fiets op de reling van een oude stenen brug. Seconden later bevestigt een opgenomen beeld de vrees van alle kijkers: Remco heeft wel degelijk dit muurtje geraakt en is in het ravijn onder de brug geslingerd. De ongerustheid wordt oprechte angst wanneer eindelijk het nieuws komt: Remco is bij bewustzijn, maar heel bleek en ligt er ineengedoken bij. De diagnose is alarmerend: een bekkenbreuk en een gekneusde rechterlong. Het seizoen is voorbij, maar dat is natuurlijk het minst belangrijk. Zijn ploegleider Patrick Lefevere legt een eenvoudige verklaring af: “We zijn blij dat Remco nog leeft.”

De uitdaging

Deze val en uiteraard de gevolgen ervan vormen een nieuwe uitdaging voor Remco. Sinds zijn debuut ging het hem altijd voor de wind, nu

moet hij zich wapenen met geduld en aanvaarden dat hij voor zes maanden training staat om zijn oude vorm terug te vinden en hem het ondankbare en zware werk van de revalidatie wacht. Amper 48 uur na het ongeval bewijst de jonge kampioen dat hij de mentale kracht heeft om deze beproeving te boven te komen. Voor hij naar het ziekenhuis wordt gebracht, post Remco een korte boodschap op zijn social media: “Ik ga de nodige tijd nemen om terug te komen, sterker dan ooit!”

EEN GEZEGENDE FAZANT

Wat als alles anders was verlopen voor Remco, als er onder aan de reling niet net een fazant voorbij was gekomen? Een paar maanden na zijn val vertelde Remco over de rol van dit dier bij zijn val in Lombardije: “Ik stak mijn hand uit om de muur vast te grijpen... Ik had geluk toen ik viel: de kuil was maar 9 tot 10 meter diep en ik viel op de best mogelijke plek, want de bodem was er erg rotsachtig. Weet je eigenlijk dat ik op een fazant beland ben? Ik denk dat die al dood was. De afdruk van zijn bek is nu nog zichtbaar op mijn schouder. Zot, hè?”

10